

[Socialministeren.]

fra ærede Medlemmer, der knytter sig til Socialreformen, skal jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Bemærkning om Arbejdstiden paa Aandsvageanstalterne udtale følgende: Det af det ærede Medlem rejste Spørgsmaal om Arbejdstiden har allerede i lang Tid været Genstand for Overvejelser, dels i Finansministeriet — eventuelt ogsaa i Lønningsraadet, det ved jeg ikke —, dels i Socialministeriet. Statstjenestemændenes Centralorganisation for Funktionærklassen rejste i November 1932 Spørgsmaalet over for Finansministeriet paa bred Basis, gældende alle Statsfunktionærer. Finansministeriet udbad sig da Oplysninger fra Socialministeriet om Merudgiften for en saadan Ordning, for saa vidt angik Institutioner under dette Ministerium. Disse Oplysninger fik Finansministeriet ved Skrivelse fra Socialministeriet af 17. Marts i Aar. Merudgiften paa Aandssvageanstalterne vil blive ca. 196 000 Kr. og for Institutioner under Overinspektionen for Opdragelseshjemmene ca. 48 000 Kr.; for de øvrige Institutioner under Socialministeriet antager jeg ikke, at Merudgifterne vil blive betydelige.

Men uafhængigt af denne Sag rejste Bestyrelsen for Østifternes Aandssvageanstalter i April 1933 paa Foranledning af Funktionærforeninger det samme Spørgsmaal, og under de følgende Forhandlinger og Overvejelser har man indhentet Oplysninger fra Sindssygedirektoratet og Røgshospitalet om Arbejdstiden ved disse Institutioner for at drage Sammenligninger, Oplysninger, som man lige har faaet. Overvejelserne er altsaa endnu ikke tilendebragt, og endnu mindre er de eventuelle Forhandlinger mellem Socialministeriet og Finansministeren tilendebragt. Det gælder imidlertid med Hensyn til en Del af disse Institutioner, at Arbejdstiden formentlig ikke, i alt Fald ikke over hele Linien, kan anses for effektiv, selv om den strækker sig ud over de 8 Timer.

Med Hensyn til Socialreformen i al Almindelighed har naturligvis den samlede kommunistiske Repræsentation her i Tinget straks meldt sig med sin Kritik. Medens det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, hvis Indsigt paa dette Omraade jeg hverken overvurderer eller skatter, indskrænkede sig til et Par spredte journalistiske Bemærkninger, der ikke gjorde Forsøg paa nogen dybere Indtrængen i Problemerne, hvad jeg i og for sig heller ikke havde ventet, saa taler det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen om, at Socialreformen aldeles ikke

har virket til Arbejdernes Tilfredshed, og at der kan forventes en forbitret Kamp imod de sociale Udvalg ude i Kommunerne.

Det staar mig selvfølgelig klart, at man ikke fra det Partis Side, disse ærede Medlemmer tilhører, kan vente nogen saglig eller loyal Behandling, hverken af hele Nyordningen eller af de uundgaelige Vanskeligheder, der vil være i en Overgangstid, som der altid vil være, naar en saa omfattende Historie skal føres ud i Livet, maaske endda af en delvis ukyndig Administration. Jeg ved ogsaa, at man en Maaned efter Hjelpekassernes Bortfald har glemt al Kritikken over Hjelpekassernes Administration og over hele den hidtidige plan- og principløse Ordning. Jeg ved overhovedet alt om, hvorledes de kommunistiske Demagoger og Spekulanter i Forvirringen gererer og agter at gerere sig nu og fremtidig for at øge denne Forvirring og skabe saa meget Kaos som muligt; og hvis jeg ikke vidste alt dette i Forvejen, kunde jeg læse det i hvert Numer af „Arbejderbladet“, der paa dette Omraade, foruden at excellere i personlige Skældord mod undertegnede, udnytter enhver Ukyndighed hos enhver, der er ansat paa et eller andet Socialkontor, som et Angreb paa selve Socialreformen.

Alt dette maa man jo nu engang, saa tarvelige som Forholdene i det offentlige Liv i det hele er, finde sig i, og det ændrer ikke noget som helst i den Sandhed, at det 20-aarige Arbejde paa at skabe Princip og Ensartethed paa dette Omraade og talrige Forbedringer rundt omkring i Hovedsagen er lykkedes, og at dette ogsaa vil blive anerkendt af Folkets store Flertal, om ikke for saa efter Overgangstidens Vanskeligheder. For hvis de Herrer Kommuniste overhovedet var i Besiddelse af det, jeg forstaar ved almindelig Hæderlighed i politisk Henseende, vilde de sammen med mig arbejde paa at komme ud over disse Vanskeligheder i Stedet for at øge dem, ud fra den utvivlsomme Kendsgerning, at der vil blive Brug for alle socialt interesserede Kræfter i Befolkningen, hvis det skal lykkes i saa vanskelige Tider som dem, vi efter min Mening gaar i Møde, at fastholde de Goder, som Socialreformen taget som Helhed byder.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, en af dem, der har været med i de snævrere Forhandlinger ved denne Reforms Vedtagelse, er tilsyneladende ogsaa allerede ude for at forringe disse Goder, for at sikre sig, at Folk faar Fattighjælp paa andre og strengere Betingelser, end vi i Socialministeriet har anset det for berettiget under